

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.VIII.20.293/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Pribula László a tanács elnöke

Dr. Gárdosi Judit előadó bíró

Dr. Molnár Tibor Tamás bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője: Krizsa Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Krizsa Lajos ügyvéd

(ügyvédi iroda címe)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Buzás Tamás kamarai jogtanácsos

(kamarai jogtanácsos címe)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.181/2020/13.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Tapolcai Járásbíróság 2.P.20.434/2019/12/I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek – 13 500 (tizenháromezer-ötszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó – 63 500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett 2 075 700 (kétfmillió-hetvenötezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és akkori házastársa, S.A., valamint az alperes jogelődje 2008. március 7. napján kötött kölcsönszerződést, amelyben az alperesi jogelőd az adós kölcsönigénye alapján 1,1-es árfolyam-kockázati szorzóval megállapított 73 297 svájci frank (a továbbiakban: CHF) kölcsönkeret adós rendelkezésére tartását és abból kölcsön nyújtását vállalta azzal, hogy a folyósítás napján a bank által jegyzett CHF deviza vételi árfolyam figyelembevételével legfeljebb 10 900 000 forint összegű kölcsönt nyújt. A kölcsön után az adós változó mértékű kamatot volt köteles megfizetni, annak mértéke kamatperiódusonként a Reuters által jegyzett LIBOR CHF kamatláb + 3% felár, a szerződéskötés napján 5,54% volt, amely tartalmazta a kölcsön kezelésért felszámított éves díjat is. A szerződés szerint a 73 297 CHF összegre kalkulált havi törlesztőrészlet 797 CHF volt, a havi befizetés forintban kifejezett összegét a szerződés tájékoztató jelleggel 152 000 forintban rögzítette.

[2] A felperes és S.A. közjegyzői okiratba foglaltan egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tett a szerződés szerinti tartalommal. A felek a kölcsönszerződés biztosítására

jelzálogjogot alapítottak az adósok ingatlanán, a zálogszerződést szintén közjegyzői okiratba foglalták.

[3] A felperes egyetemleges adóstársa, S.A. tulajdonában álló ingatlan tulajdoni hányadára több végrehajtási jogot jegyeztek be, ellene harmadik személy kérelmére végrehajtás indult, amelybe az alperes zálogjogosultként bekapcsolódott. Az alperes közjegyzői okiratba foglaltan a szerződésből eredő fizetési kötelezettség többszöri elmulasztása miatt, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 525. § (1) bekezdés b), c), d) és e) pontjára hivatkozással a szerződést azonnali hatállyal felmondta, majd a közjegyzői okirat záradékolása útján a felperessel szemben végrehajtást kezdeményezett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § a) pontja alapján az ellene folyó végrehajtás megszüntetését kérte. A megismételt eljárásban fenntartott keresetében állította, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás hibája miatt a kölcsönszerződés semmis. A szerződés a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdés c) pontjába ütközik, mivel a szerződésben feltüntetett kamatmérték az éves hiteldíjat is magában foglalja, az ügyleti kamat mértéke abból nem számítható ki. A szerződés csak kalkulált összegben rögzíti a törlesztőrészlet svájci frankban megadott összegét, és tájékoztató jelleggel tartalmazza azt forint összegben, továbbá nem rögzíti azt a képletet, amivel a teljesítés időpontjában a törlesztőrészlet kiszámítható lenne, így a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja szerint semmis. Vitatta a felmondás hatályosulását. A Hpt. 50-51. §-ok megsértése és jogosulatlan adatkezelés miatt a felmondást tartalmazó közjegyzői okirat nem tekinthető közokiratnak, annak kiadmányát a hitelező nem írta alá, ekként a felmondás nem jogosulttól származik, a záradékolás a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. §-ában foglalt feltételei nem álltak fenn.

[5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint az árfolyamkockázatról megfelelően tájékoztatta a felperest, a szerződés tartalmazza az ügyleti kamat mértékét is. A szerződés szerint a törlesztőrészlet összege fix, így a kiszámítására vonatkozó adatokat nem kell tartalmaznia, egyebekben a törlesztőrészletek száma, összege, időpontja meghatározott. Jelen pertípusban a felmondás jogszerűsége nem vizsgálható.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság előbb a végrehajtást megszüntette, mert a kölcsönszerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjába ütközően nem tartalmazza a kölcsön összegét, ennek következtében az a Hpt. 213. § (1) bekezdés b), c) és e) pontja alapján is semmisnek minősül.

Nem találta megalapozottnak ugyanakkor az árfolyamkockázati tájékoztatás elmaradására alapított felperesi hivatkozást, mivel a kölcsönszerződés, az egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat és az átvett THM tájékoztató arról kellő tájékoztatást tartalmaz.

[7] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte. Megállapította, hogy a szerződés megfelelően tartalmazza a kölcsönszerződés tárgyát. Rögzítette, hogy mivel a fellebbezési kérelem és ellenkérelem nem érintette az elsőfokú bíróság árfolyamkockázati tájékoztatásról adott döntését, az a megismételt eljárásban már nem vizsgálható.

[8] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperesi jogelőd a szerződésben rejlő árfolyamkockázatról a Kúria 2/2014. Polgári jogegységi határozatának és az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-51/17. számú ítéletében és C-227/18. számú végzésében kifejtetteknek megfelelő tartalmú tájékoztatást adott. A szerződés a kamatláb mértékét pontosan meghatározza, és teljes körűen felsorolja az adósokat terhelő költségeket. A Kúria 1/2016. Polgári jogegységi határozatának felhívása mellett kifejtette, hogy a szerződés a törlesztési időpontokat, a törlesztőrészeket számát, összegét kellő részletességgel tartalmazza, a felek által ismert árfolyamváltozás lehetősége miatt az összeg csupán tájékoztató lehet. A felmondásról készült közjegyzői okirat nem aggályos, a kölcsönszerződés a Vht. 23/C. § szerint záradékolható volt.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kiemelte, hogy a megismételt eljárásban az árfolyamkockázati tájékoztatás elégtelenségére alapított semmisségi ok már nem volt vizsgálható. A felperesnek csupán egy keresete van, az egyes felhívott érvénytelenségi okokról nem hozható külön rendelkezés, az elsőfokú bíróság fellebbezéssel nem érintett, a tájékoztatás megfelelőségét megállapító döntése akkor is jogerőre emelkedett, ha azt a másodfokú bíróság nem fellebbezett részként nem szerepeltette a határozata rendelkező részében. Emiatt az elsőfokú bíróság ítéletének erre vonatkozó indokolását mellőzte. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kölcsönszerződés megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) és e) pontjának. A végrehajtási perben a banktitok vagy az adatkezelési szabályok megsértése nem vizsgálható, az adatok közjegyző általi felhasználása nem sérti a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Közjegyzői törvény) 122. § (9) bekezdését, a felmondást tartalmazó közjegyzői okirat és a felmondás közléséről kiállított ténytanúsítvány közokirat.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítéletet megváltoztatását és a végrehajtás megszüntetését. Kiemelte, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 252. § (2) bekezdésére hivatkozva helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét, a második, jogerős ítéletében a Pp. 229. § (1) bekezdését sértve

tulajdonított anyagi jogerőt a hatályon kívül helyező végzésnek. A Pp. 369. § a) pontja alapján indított perben a valódi keresethalmazat fogalmilag kizárt, az egyes érvénytelenségi hivatkozásokról nem hozható részítélet. A jogerős ítélet sérti a Pp. 3.§ (2) bekezdését és a 221. § (1) bekezdését.

[11] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 209. § (4) bekezdésébe, 205. § (3) bekezdésébe és a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdéseibe ütközően állapította meg, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás tartalma megfelelő.

[12] Az 1/2016. Polgári jogegységi határozat előírja a törlesztőrészletek kiszámíthatóságát az egyes részletek esedékességekor. A szerződés 4.4 pontja szerint a felek a futamidő végén elszámolásra kötelesek, amely nem lehetséges, ha a szerződés a törlesztőrészletek számát és fix összegét is meghatározza. A jogerős ítélet szerint a kölcsön összege a forintban megjelölt folyósítási limitnek megfelelő, ekként a szerződésben svájci frankban meghatározott kölcsönösszeg csak tájékoztató jellegű, az az alapján számított törlesztőrészlet nem lehet helyes. Az alperes a törlesztőrészlet összegét ténylegesen módosította, csupán 758 CHF-t kellett törleszteni, azonban ezen összeg számítási módját a szerződés nem rögzítette, így az a szerződés alapján nem meghatározható. A jogerős ítélet sérti a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontját, az 1/2016. Polgári jogegységi határozatot, továbbá mivel nem adja meg a számítás módját, a Pp. 3. § (2) és 221. § (1) bekezdésébe ütközik.

[13] A szerződés általános és különös részének összevetéséből megállapíthatóan a feltüntetett 5,54 %-os mérték az ügyleti kamat mellett tartalmazza az éves hiteldíj részeként a kamatlábat, a teljes hiteldíjmutatót, a szerződéskötési díjat, a folyósítási díjat, a biztosítási díjakat és a folyósításhoz kapcsolódó díjakat is, abból az ügyleti kamat mértéke nem meghatározható. A szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja szerint semmis, a jogerős ítélet sérti továbbá a Pp. 207. § (1)-(2) bekezdéseit és a Pp. 3. § (2) bekezdését.

[14] Az alperes a Hpt. 51. § (1) bekezdés a), b) és c) pontja alapján sem volt jogosult a közjegyző mint harmadik személy részére kiadni adataikat: arra nem adtak a kiszolgáltatható banktitokkört is tartalmazó felhatalmazást, illet a törvény sem tartalmaz. A felmondás hatályosulásának hiányában a felmondás közjegyzői okiratba foglalásakor a teljes követelés még nem vált lejárttá, ennek ellenére ezen adatokat is átadta az alperes a közjegyzőnek. Az alperes a Hpt. 55. § (1)-(2) bekezdéseibe, a közjegyző a Hpt. 55. § (3) bekezdésébe ütköző eljárása folytán a kérelmező őt meg nem illető előnyt szerzett, a közjegyző eljárása a Közjegyzői törvény 3. § (1) bekezdésébe, 121. §-ába, 122. § (9) bekezdésébe ütközött, az okirat – és ennek következményeként annak kiadmánya – a Közjegyzői törvény 131. § (1) bekezdése szerint nem közokirat. A felperesnek megküldött, ekként magánokiratnak minősülő okirat kiadmányt a hitelező nem írta alá, a felmondás nem hatályosult, nem teljesült a közvetlen végrehajtás Vht. 23/C. § (2) bekezdés szerinti feltétele. Az elsőfokú ítélet a Ptk. 214. § (1) bekezdésébe és a Hpt. 51. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiba ütközik, a jogerős ítélet emellett sérti a Pp. 3. § (2) és 221. § (1) bekezdéseit, mert nem vizsgálta az általa előadott láncolat részeit.

[15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte annak helyes indokai alapján. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság végzésében elírás folytán jelölte meg a Pp. 252. § (2) bekezdését a hatályon kívül helyezés alapjaként, annak tartalmából egyértelmű, hogy lényeges eljárási szabálysértés hiányában a másodfokú bíróság ténylegesen a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között rendelkezett az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséről. A megismételt eljárásban az árfolyamkockázati tájékoztatás így már nem vizsgálható. A kamatláb a szerződésben pontosan meghatározott, az általános rész 3.3. pontja rögzíti a meghatározás módját, a közjegyzői okirat a kamatfelár mértékét, a különös rész 3.1. pontja a szerződéskötés kori kamatlábat. A kölcsönszerződés rögzíti a törlesztőrészletek számát, tájékoztató jelleggel azok mértékét és az esedékesség időpontját. A közjegyzői okirat elkészítésekor nem követett el banktitoksértést, a felperes személyesen tett tartozáselismerő nyilatkozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem kapcsán rögzíti a Kúria, hogy a Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a rendkívüli jogorvoslat tárgya kizárólag a jogerős ítéletben foglalt rendelkezés és az azzal összefüggő indokolás lehet, az elsőfokú ítélettel szemben állított jogsértések nem vizsgálhatóak (Kúria Pfv.I.20.284/2021/4.).

[17] A felperes eljárásjogi jogszabálysértésként állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 3. § (2) és 221. § (1) bekezdéseit. A Pp. 3. § (2) bekezdése a kérelemhez kötöttség elvét rögzíti, azt jelenti, hogy a bíróság nem dönthet a per folyamán olyan kérdésben, amelyre vonatkozóan a felek nem terjesztettek elő kereseti kérelmet, ellenkérelmet, viszontkeresetet vagy más kérelmet. A kereset kimerítésének kötelezettségét a Pp. 213. § (1) bekezdése tartalmazza, melynek megsértésére ugyanakkor a felperes nem hivatkozott. A Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül; a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján – figyelemmel az 1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. pontjára – a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi eleme a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. Az adekvát jogszabályhely megjelölése hiányában a kereset kimerítése a felülvizsgálati eljárásban nem volt vizsgálható.

[18] A jogerős ítélet nem sérti továbbá a Pp. 221. § (1) bekezdését sem. A bíróság határozatát az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra szoruló körülmények által meghatározott, szükséges mértékben köteles megindokolni. A jogerős ítélet rögzítette az irányadónak vett tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékokat, valamint a tényálláson alapuló döntésének jogi okfejtését is adta az azok alapjául szolgáló jogszabályhelyek megjelölésével. Nem következik a bíróságok indokolási kötelezettségéből a felek által felhozott minden észrevétel egyenkénti megcáfolásának kötelezettsége, különösen nem következik abból a fél

szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [30/2014. (IX.30.) AB határozat, 3177/2021. (IV.30.) AB végzés].

[19] A másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésének indokolásában egyértelműen akként foglalt állást, hogy az elsőfokú eljárásban észlelt lényeges eljárási szabálysértés hiányában az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálta, nem érintette az elsőfokú bíróság döntésének fellebbezéssel nem támadott részét, így az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelőségének elbírálását sem (2.Pf.21.210/2016/8. számú végzés 4. oldal). A végzés 6. oldala nyilvánvaló elírással hivatkozik a hatályon kívül helyezés jogszabályi alapjaként a Pp. 252. § (2) bekezdésére, a másodfokú bíróság az indokolásban részletesen kifejtettek szerint ténylegesen a Pp. 252. § (3) bekezdésére alapította döntését, mivel az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi álláspontja miatt a felperes által hivatkozott egyéb érvénytelenségi okok [a Hpt. 213. § (1) bekezdés b), c) és e) pontjába ütközés] miatt a bizonyítás nagy terjedelmű kiegészítése volt szükséges. A Pp. 252. § (3) bekezdésére alapítottan ugyanakkor a hatályon kívül helyezésre a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között kerülhetett sor, ezért nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott azon részét, amely az árfolyamkockázati tájékoztatás elégtelenségére alapított érvelést alaptalannak találta, és a megismételt eljárásra vonatkozóan azt az utasítást adta, hogy ezen hivatkozásra már nem lehet visszatérni.

[20] A jogerős ítélet nem sérti a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontját. A kölcsönszerződés általános rész 3.1. és 3.3. pontjai, valamint a különös rész 3. fejezete a Ptk. 207. § (1) bekezdésére figyelemmel nem értelmezhető a felperes felülvizsgálati kérelmében írt módon. Azok egybevetése alapján az éves hiteldíj a kölcsön kezeléséért felszámított díjakat foglalja magában, de nem értendő bele ismételten a kamatláb mértéke (azt tehát nem kell kétszeresen figyelembe venni), valamint a THM mértéke sem (mely utóbbi nem is önálló költség, hanem csupán egy mutatószám, amelyből kiderül, hogy a hitel felvétele után az adósnak egy év alatt a tőkén túl mekkora összeget kell visszafizetnie). A különös rész 3.1. pontjában megjelölt 5,54 % ugyan a szerződés alapján valóban tartalmazza a fentiek szerinti éves hiteldíjat is, azonban mivel a szerződéskötési díj (3.3. pont) 0%, kezelési költséget a felek nem kötöttek ki, ez a mérték megegyezik a kamatláb szerződéskötéskor érvényes mértékével. A szerződés különös részének 3. fejezete ezek mellett csak olyan költségeket tartalmaz (tulajdoni lap másolatának díja, jelzálogjog bejegyzési költsége, biztosítási díjak), amelyek nem értendők a kölcsön kezelésének díjába, illetőleg nem közvetlenül a kölcsönszerződésből erednek, ekként nem képezik az éves hiteldíj részét.

[21] A szerződés ugyanakkor ezen szerződési rendelkezés figyelmen kívül hagyása mellett is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjának, mivel a szerződés akkor sem ütközik ezen rendelkezésbe, ha az ügyleti kamat mértékét kiszámítható módon tartalmazza. A felek szerződésében alkalmazott szabályozás – a Reuters CHF LIBOR adott havi bankközi irányadó kamatlába + 3% kamatfelár – ezen követelményt teljesíti (Kúria Gfv.VII.30.549/2018/4.), abból az ügyleti kamat mértéke akár a szerződéskötés időpontjára, akár későbbi időpontra meghatározható.

[22] Megalapozatlanul állította a felperes a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjának sérelmét is. Az 1/2016. Polgári jogegységi határozat 2. pontja szerint a szerződés megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, ha kiszámítható módon tartalmazza a törlesztőrészek számát, összegét és a törlesztési időpontokat, mely akkor valósul meg, ha rögzíti legalább az adatokat és azt a számítási módot, amelyek alapján a törlesztőrészek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztőrészek esedékességekor pontosan meghatározható. Nem szükséges a szerződésben egy képlet rögzítése, elegendő, ha tartalmazza azon adatokat és elveket, amelyek alapján a számítás elvégezhető.

[23] A szerződés rögzíti a kölcsön összegét forintban meghatározva, valamint rendelkezik arról, hogy annak kirovó pénznemben meghatározott összege a folyósítás napján a bank által jegyzett devizavételi árfolyamon számítandó. Rögzíti a törlesztőrészek számát, a kamat és egyéb költségek mértékét, valamint azt is, hogy a törlesztőrészek összege fix, azaz a tőkét és a hiteldíjat egyenletes (annuitásos) módszerrel kell a hátralékos időszakra teljesíteni. Ezen adatok figyelembevételével a törlesztőrészlet az esedékesség időpontjában kiszámítható. Nem szükséges azonban, hogy ezen számítást maga a fogyasztó is el tudja végezni (Kúria Gfv.VII.30.375/2020/8.), lehetősége van a bank által elvégzett számítást – akár szakember segítségével – ellenőrizni, vitatni.

[24] A közjegyző az alperesi jogelőd megbízása alapján a Közjegyzői törvény 142. § (2) bekezdése alapján közjegyzői okiratba foglalta a felmondást, a felmondásról és annak kézbesítéséről a Közjegyzői törvény 136. § (1) bekezdés e) pontjának megfelelő tanúsítványt állított ki. Ezen eljárása során a közjegyző nem minősült a Hpt. 51. § szerinti harmadik személynek, nem saját érdekében jut az adós adataihoz, a pénzügyi megbizottjaként, a közhitelesség érdekében jár el. A jogviszony lényegében kétoldalú, a pénzügyi és az adós közötti (Kúria Pfv.I.20.115/2021/5.). Ekként az alperesi jogelőd nem követett el banktitoksértést.

[25] A szerződés 7.10. pontjában a felperes a Kockázatvállalási Üzletszabályzatban meghatározott körben felmentést adott a bank részére a titoktartási kötelezettség alól; a Kockázatvállalási Üzletszabályzat 10.6. pontjában pedig tudomásul vette, hogy a bank jogosult közjegyzőt igénybe venni, aki a bank könyveibe, illetve nyilvántartásaiba betekinthet és annak alapján közjegyzői ténytanúsítványt készíthet. Ezzel a felperes a Hpt. 51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felhatalmazást adott, amely magában foglalta a le nem járt követelések közjegyző általi megismerésének lehetőségét és ténytanúsítvány kiállítása körében azok kezelését is. A felhatalmazás jogszabály tiltó rendelkezésének hiányában az általános szerződési feltételek között is megadható. Az alperesi jogelőd eljárása ekként nem ütközött a Hpt. 51. § rendelkezéseibe és az 55. § (1)-(2) bekezdésébe sem.

[26] A felmondással lejárt összegnek továbbá nem kell szerepelnie a felmondásban, önmagában okot ad a felmondásra a törlesztés jelentősebb elmaradása (Kúria

Pfv.I.20.095/2020/7., Pfv.I.20.836/2019/10) is. Amennyiben a szerződést, egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot közokiratba foglalták és közjegyzői tanúsítvánnyal igazolták, hogy a záradékolni kívánt okiratba foglalt kötelezettséget a fél egyoldalú nyilatkozatával lejárttá tette (3/2020. Polgári jogegységi határozat), a teljes, immár a felmondással lejárttá tett összeg erejéig lehetőség van a végrehajtási záradék kiállítására a Vht. 23/C. § (1)-(2) bekezdései alapján; ehhez nem szükséges, hogy a felmondásban a felmondás hatályosulásával lejárttá váló összeg is szerepeljen. Ekként a Hpt. 55. § (3) megsértése nem merülhet fel.

[27] A Közjegyzői törvény 121. § és 122. § (9) bekezdése nem sérült, a felmondás és annak hiteles kiadmánya a Közjegyzői törvény 111. § (2) bekezdése szerint közokirat, a végrehajtás elrendelése a Vht. 23/C. § (2) bekezdésének sérelme nélkül történt.

[28] A kifejtettek szerint a jogerős ítélet nem sért jogszabályt, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[29] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárással felmerült költségének a megfizetésére. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés és (5) bekezdése alapján megállapítható ügyvédi munkadíjat a (6) bekezdés szerint az elvégzett tevékenységgel arányosan mérsékelte.

[30] A felperes személyes költségmentességére tekintettel a feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi CXIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási illeték a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam terhén marad.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. december 20.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor
Tamás s.k. bíró